

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Warszawa, dnia 16 lutego 2022 r.

DR.413.43.7.2021

RADIO NYSA FM Sp. z o.o.

ul. Podolska 22
48-303 Nysa

Decyzja Nr DR – 10/2022

Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805 z późn. zm., dalej jako: u.r.t.), art. 104, art. 105 § 1 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm., dalej jako: k.p.a.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 października 2021 r. (sygn. DR.413.43.2021) spółki RADIO NYSA FM Sp. z o.o. z siedzibą w Nysie o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na kolejny okres, po wygaśnięciu koncesji Nr 504/2012-R z dnia 1 sierpnia 2012 r., udzielonej na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio NYSA FM” oraz w wykonaniu uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr 300/2021 z dnia 9 grudnia 2021 r.

postanawia się

umorzyć postępowanie.

Uzasadnienie

Decyzją Nr 504/2012-R z dnia 1 sierpnia 2012 r. udzielono Krzysztofowi Rzepczykowi, zamieszkałemu w Nysie, koncesji na rozpowszechnianie w sposób analogowy rozsiewczy naziemny programu radiowego pod nazwą „Radio NYSA FM”.

Decyzją Nr DR-428/2013 z dnia 29 lipca 2013 r. wyrażono zgodę na przeniesienie uprawnień Krzysztofa Rzepczyka, wynikających z ww. koncesji, na spółkę RADIO NYSA FM Sp. z o.o. z siedzibą w Nysie, następnie zaś decyzją Nr DR-541/2013-2/504 z dnia 12 listopada 2013 r. dokonano zmiany koncesji, poprzez wpisanie spółki RADIO NYSA FM Sp. z o.o. jako nowego podmiotu wykonującego koncesję.

Jak wynika z ww. decyzji z dnia 1 sierpnia 2012 r. koncesja Nr 504/2012-R wygasa z dniem 31 lipca 2022 r.

Zgodnie z art. 35a ust. 1 u.r.t. nadawca może złożyć wniosek o udzielenie koncesji na kolejny okres, nie później niż 12 miesięcy przed wygaśnięciem posiadanej koncesji. Zgodnie z art. 35a ust. 2 u.r.t. w przypadku złożenia przez nadawcę wniosku, o którym mowa w ust. 1, odmowa udzielenia koncesji na kolejny okres możliwa jest wyłącznie, gdy w stosunku do nadawcy zachodzi którakolwiek z okoliczności wskazanych w art. 38 ust. 1 lub 2. Zgodnie z art. 35a ust. 3 u.r.t. w przypadku złożenia przez nadawcę wniosku, o którym mowa w ust. 1, do postępowania w sprawie udzielenia koncesji nie stosuje się przepisów art. 34 i 36 ust. 1 i 2.

Koncesjonariusz nie skorzystał z dobrodziejstwa art. 35a u.r.t. i nie złożył w ustawowym terminie wniosku o udzielenie koncesji na kolejny okres.

Pismem z dnia 28 października 2021 r., uzupełnionym pismem z dnia 17 listopada 2021 r. oraz pismem z dnia 20 listopada 2021 r., spółka RADIO NYSA FM Sp. z o.o., reprezentowana przez radcę prawnego Rafała Kubika, powołując się na art. 58 § 1 i 2 k.p.a., zwróciła się z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na kolejny okres.

W uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu podniesiono, iż termin określony w art. 35a u.r.t. jest terminem proceduralnym, a co za tym idzie, w przypadku uprawdopodobnienia przez zainteresowanego braku winy w jego uchybieniu, Organ zobligowany jest termin ten przywrócić.

Spółka powołała się przy tym na uchwałę NSA z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt II OPS 1/20 oraz na wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2021 r., sygn. akt VI SA/Wa 120/21, w którym wyrażono pogląd, iż *złożenie do organu w terminie wniosku o udzielenie koncesji na kolejny okres, w trybie art. 35a ust. 1 u.r.t., kształtuje korzystną dla wnioskodawcy sytuację procesową, a nie materialnoprawną.*

Z kolei brak winy w uchybieniu przedmiotowego terminu Spółka uzasadniła faktem, iż spółka Radio Nysa FM *pozostawała bez możliwości działania od 4 kwietnia 2021 r.* i stan ten trwał aż do dnia 22 października 2021 r., tj. do dnia powołania nowego zarządu.

Wnioskodawca podniósł również, iż KRRiT w swojej dotychczasowej praktyce dokonywała przywrócenia terminu do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na kolejny okres.

Razem z wnioskiem o przywrócenie terminu spółka złożyła także wniosek o udzielenie koncesji na kolejny okres.

W tym miejscu należy wskazać, że instytucja przywrócenia terminu przewidziana w art. 58 i nast. k.p.a. jest instytucją prawa procesowego i nie ma zastosowania do terminów materialnoprawnych.

Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie terminem materialnym jest okres, w którym nastąpić może ukształtowanie praw i obowiązków jednostki w ramach publicznoprawnego stosunku materialnoprawnego. Terminem procesowym jest z kolei okres do dokonania czynności procesowej przez podmioty postępowania lub uczestników postępowania.

Uchybienie terminu prawa materialnego wywołuje skutek prawny wygaśnięcia praw lub obowiązków o charakterze materialnym (B. Adamiak [w] Kodeks postępowania administracyjnego, komentarz, C.H. Beck, 6 wyd., str. 321, tak samo: wyrok NSA z dnia 13 maja 2009 r., sygn. akt II GSK 897/08, wyrok NSA z dnia 27 października 2009 r., sygn. akt II GSK 79/09, LEX 573542, wyrok NSA z dnia 31 marca 2009 r., sygn. akt II GSK 816/08).

Za utrwalony należy uznać pogląd doktryny, iż termin określony w art. 35a ust. 1 u.r.t. jest terminem materialnoprawnym, gdyż odnosi się do prawa podmiotowego związanego z kontynuacją nadawania programu, a nie do kwestii procesowych, co oznacza, że nie ma możliwości przywrócenia tego terminu w oparciu o art. 58 i 59 k.p.a. (S. Piątek w: *Ustawa o radiofonii i telewizji. Komentarz*, red. S. Piątek, Warszawa 2014, s. 379., E. Czarny-Drożdziejko, *Ustawa o radiofonii i telewizji. Komentarz*, Warszawa 2014, s. 374-376.). W przypadku uchybienia terminu z art. 35a u.r.t. wygasa prawo nadawcy do uzyskania koncesji na kolejny okres, na szczególnych warunkach określonych w tym przepisie. W przypadku nieskorzystania przez nadawcę w uprawnienia określonego w art. 35a u.r.t. może on jedynie ubiegać się o udzielenie koncesji w zwyczajnym trybie określonym w ustawie o radiofonii i telewizji.

Warto przy tym wskazać, iż analogiczne stanowisko co do materialnoprawnego charakteru terminu na złożenie wniosku przyjmuje się na gruncie przepisów innych ustaw, przewidujących podobne uprawnienia.

Przykładowo, zgodnie z art. 39 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r.- Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne może złożyć wniosek o przedłużenie ważności koncesji, nie później niż na 18 miesięcy przed jej wygaśnięciem (materialnoprawny charakter terminu – por. wyr. SOKiK z dnia 2 lipca 2021 r., sygn. akt XVII AmE 11/20, w którym wskazano: *W tym miejscu należy wyjaśnić, że przedsiębiorca prowadzący działalność koncesjonowaną miał możliwość wystąpienia w trybie art. 39 P.e. o przedłużenie ważności koncesji, na co słusznie wskazywał pozwany w niniejszej sprawie. Warunkiem skorzystania z tego uprawnienia jest złożenie wniosku o przedłużenie jej ważności nie później niż 18 miesięcy przed jej wygaśnięciem. Termin ten ma charakter materialnoprawny, a jego niezachowanie powoduje, że przedsiębiorca nie może skorzystać z uprawnienia do przedłużenia ważności koncesji przewidzianego w tym przepisie. W przypadku niezachowania przez koncesjonariusza terminu przewidzianego dla złożenia wniosku o przedłużenie ważności koncesji i konieczności wystąpienia o wydanie nowej koncesji, sytuacja koncesjonariusza będzie tożsama z sytuacją przedsiębiorcy ubiegającego się o wydanie koncesji po raz pierwszy.*).

Z kolei zgodnie z art. 49y ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, organ koncesyjny w przypadku uzasadnionym warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem może, na wniosek, przedłużyć czas trwania fazy poszukiwania i rozpoznawania. Przedłużenie czasu trwania fazy poszukiwania i rozpoznawania nie oznacza przedłużenia czasu obowiązywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż (ust. 2). Wniosek o przedłużenie czasu trwania fazy poszukiwania i rozpoznawania przedkłada się nie później niż 60 dni przed upływem czasu trwania tej fazy (ust. 4).

Podobne rozwiązanie na gruncie tego samego przepisu znajdziemy w ust. 5 i 6, zgodnie z którymi organ koncesyjny, w przypadku gdy działalność w fazie wydobywania jest prowadzona zgodnie z warunkami określonymi w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, może, na wniosek, przedłużyć czas trwania fazy wydobywania na okres niezbędny do zakończenia wydobywania węglowodorów ze złóż. Przedłużenie czasu trwania fazy wydobywania oznacza przedłużenie czasu obowiązywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża. Wniosek o przedłużenie czasu trwania fazy wydobywania przedkłada się nie później niż 120 dni przed upływem czasu trwania tej fazy.

W przypadku ww. terminów z p.g.g. również przyjmuje się w doktrynie ich materialnoprawny charakter: *Analiza treści tych przepisów w kontekście instytucji koncesji prowadzi jednakże do wniosku, że terminy te („nie później niż 60/120 dni przed upływem czasu trwania fazy”) należy zakwalifikować jako terminy materialne. W świetle art. 49y ust. 2 i ust. 5 in fine p.g.g. chodzi bowiem w tym przypadku o okresy, w których może nastąpić ukształtowanie praw lub obowiązków podmiotu w ramach administracyjnoprawnego stosunku materialnego.* (K. Karpus, w: *Prawo geologiczne i górnicze. Komentarz*, red. B. Rakoczy, LEX 2015, komentarz do art. 49y, teza 2).

Należy w tym miejscu zauważyć, iż wskazany przez Wnioskodawcę wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2021 r. sygn. akt VI SA/Wa 120/21 jest nieprawomocny i został przez Organ zaskarżony skargą kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Przywołana zaś uchwała NSA z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt II OPS 1/20 nie dotyczy art. 35a u.r.t., lecz terminu z art. 318 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym wniosek o odroczenie terminu płatności opłaty albo kary powinien zostać złożony do właściwego organu przed upływem terminu, w którym powinny być one uiszczone. Warto zwrócić uwagę na fakt, iż w ww. uchwale NSA z dnia 30 listopada 2020 r. podniesiono m.in., że jednym z ważnych kryteriów pozwalających na odróżnienie terminu prawa materialnego od procesowego jest ustalenie, czy czynność wyznaczona tym terminem podejmowana jest w ramach postępowania administracyjnego, czy poza

nim, tj. jeszcze przed jego wszczęciem. Czynności podejmowane w ramach postępowania oraz terminy określające czas na ich dokonanie traktuje się bowiem z reguły jako procesowe. Należy zatem zauważyć, jak wskazano w ww. uchwale, iż w przypadku terminu z art. 318 p.o.ś *podmiot występujący o odroczenie terminu płatności czyni to w szeroko rozumianych ramach stosunku prawnego, którego przedmiotem jest nałożony na niego obowiązek uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej lub opłaty za korzystanie ze środowiska. Trudno byłoby zatem zasadnie twierdzić, że złożenie wniosku o odroczenie terminu płatności stanowi czynność niezwiązaną z jakimkolwiek toczącym się postępowaniem administracyjnym.* Należy w tym miejscu stwierdzić, że postępowanie zainicjowane w oparciu o art. 35a u.r.t. stanowi samodzielny w stosunku do pierwotnego postępowania koncesyjnego byt.

Mając powyższe na względzie uznać należy, iż termin na złożenie wniosku o udzielenie koncesji na kolejny okres, o którym mowa w art. 35a u.r.t. ma charakter materialny.

Terminy prawa materialnego mogą być przywracane jedynie wówczas, gdy przepisy szczególne to dopuszczają (wyrok WSA w Krakowie z dnia 18 października 2019 r., sygn. akt III SA/Kr 863/19). W omawianym przypadku ustawa o radiofonii i telewizji nie przewiduje przywrócenia terminu, a co za tym idzie nie ma do niego zastosowania instytucja przywrócenia terminu. Tym samym brak jest w ogóle podstaw do badania zaistnienia przesłanek do jego przywrócenia.

Powszechnie przyjmuje się, iż skoro termin prawa materialnego jest nieprzywracalny, to nie może być także prowadzone postępowanie, w celu zbadania istnienia okoliczności uzasadniających przywrócenie tego rodzaju terminu. Postępowanie takie jest bowiem bezprzedmiotowe, a bezprzedmiotowość postępowania w sprawie przywrócenia omawianego terminu wynika już z samej istoty wniosku złożonego przez stronę (wyrok NSA z dnia 29 kwietnia 2014 r., sygn. akt II FSK 1185/12).

Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uchwałą Nr 300/2021 z dnia 9 grudnia 2021 r. upoważniła Przewodniczącego KRRiT do umorzenia postępowania w sprawie wniosku spółki RADIO NYSA FM Sp. z o.o. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o udzielenie koncesji na kolejny okres, po wygaśnięciu koncesji Nr 504/2012-R z dnia 1 sierpnia 2012 r.

Wobec powyższego należało postanowić jak na wstępie.

Zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 1 i § 2 k.p.a., Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Przewodniczącego KRRiT w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Na podstawie art. 52 § 3 w związku z art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1

ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, dalej jako: p.p.s.a.), Strona może bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, a także zgodnie z art. 252 § 2 oraz art. 254 p.p.s.a., Strona może złożyć wniosek o przyznanie prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych i/lub ustanowienie w sprawie adwokata albo radcy prawnego. Wniosek ten jest wolny od opłat. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym.

W myśl art. 127a w związku z art. 127 § 3 k.p.a., w trakcie terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się na piśmie Przewodniczącemu KRRiT. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do sądu.

Witold Kołodziejski

Dokument podpisany elektronicznie

Otrzymują:

1. Pełnomocnik spółki Radio Nysa FM - r.pr. dr Rafał Kubik, 02-991 Warszawa, ul. Bruzdowa 118e;
2. a/a.